

Koncem nic nekončí - Marcel Zmožek

Jak pouště rozkvetou kdo ví,
jak slepí prohlédnou kdo ví,
fasádou nahodilých vět
kámo bortí se svět
navzdory neměnným jevům

Ty dáš bezednou tmou to vím,
paprskům procitnout já vím,
máš jen pár nejistých let
jo kámo bortí se svět
navzdory neměnným jevům

I ten kdo odchází
ověnčen slávou
z údolí slz a více méně
bolestí
ta schránka bez frází
stane se trávou,
ve klestí

Zárukou příslibů,
tou je dáno,
že koncem vůbec nic a
nikdy nekončí
tisíci proroků
prorokováno, koncem nic
nekončí...

Kdy vlastně věděls kam
jít, jen sám
jak věci do rukou vzít,
když sám
máš jen pár nejistých let,
hej kámo bortí se svět
navzdory neměnným jevům

I ten kdo odchází
ověnčen slávou
z údolí slz a více méně
bolestí
ta schránka bez frází
stane se trávou,
ve klestí

Zárukou příslibů,
tou je dáno,
že koncem vůbec nic a
nikdy nekončí
tisíci proroků
prorokováno, koncem nic
nekončí...

I ten kdo odchází
ověnčen slávou
z údolí slz a více méně
bolestí
ta schránka bez frází
stane se trávou,
ve klestí

Zárukou příslibů,
tou je dáno,
že koncem vůbec nic a
nikdy nekončí
tisíci proroků
prorokováno, koncem nic
nekončí, nekončí,
nekončí, hm, hm, nekončí